Dosar nr. 2-12356/24
(nr. electronic: 2-24103733-12-2-16092024-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii
(dispozitiv)

09 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Instanța compusă din:

Președintele ședinței,
Judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Bacalîm Ana

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului *****, SRL ”Repromed” Munteanu Victor, avocat
Reprezentantul pîrîtului ***** Soțchi Inna

În lipsa:
reclamantului *****,
pârâtului *****,

procedura de citare legală față de ultimii a fost respectată,

a examinat în sediul instanței de judecată, în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** și SRL ”Repromed” către *****privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii afirmaților, repararea prejudiciul moral și material cauzat, și în conformitate cu prevederile art. 14,16,1416,1422-1424 CC, art. 12, 15, 17, 18, 21, 24 și 29 al Legii nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. art. 85, 94, 96, 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea lui ***** și SRL ”Repromed” către *****privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii afirmaților, repararea prejudiciul moral și material cauzat.

Se obligă *****să dezmintă informația publicată pe data de 20 iulie 2024 pe rețeaua de socializare Facebook conform textului dezmințirii cum urmează:

”Prezint scuze domnului **********și clinicii ”Repromed” S.R.L. și personalului acesteia pentru afirmația „medici indiferenți și inumani", deoarece aceasta este una falsă;

- "Rectific mesajul că "Și a murit din cauza că nu i-a fost acordat ajutorul medical corespunzător" este una greșită/falsă, fapt pentru care îmi exprim scuzele față de clinica ”Repromed” S.R.L. și personalul clinicii ”Repromed” S.R.L."

- "Rectific mesajul că "din cauza că echipa de la Spitalul ”Repromed” nu a vrut sau poate chiar nu au știut cum să o ajute, însă cu toate acestea nu ați depus mare efort să îi salvați viața" deoarece este unul defăimător (reprezintă informație falsă care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei), fapt pentru care îmi exprim scuzele față de clinica ”Repromed” S.R.L. și personalul clinicii ”Repromed” S.R.L."

- "Îmi exprim scuzele către domnul **********că am afirmat că acesta "m- a aburit" că motivul decesului ar fi "toxinele de tip necunoscut", că ********** ar fi ingerat ceva, că "i s-au făcut farmece", deoarece afirmațiile mele sunt denigratoare;

- "Îmi exprim scuzele publice față de domnul **********pentru afirmația "*****nu a vrut să recunoască ca greșeala le aparține" deoarece afirmația respectivă nu s-a bazat pe nici un substrat factologic suficient;

- "Îmi exprim scuzele față de domnul **********pentru că am afirmat că moartea ********** s-ar fi datorat greșelii arogante și nechibzuite a acestuia, deoarece afirmația este una falsă".

Se încasează de la *****în beneficiul lui ***** și SRL ”Repromed” prejudiciul moral cauzat în cuantum de 30 000 (treizeci mii) lei MDL, pentru fiecare co-reclamant.

Se încasează de la *****în beneficiul SRL ”Repromed” taxa de timbru în cuantum de 400 lei și taxa de stat în sumă de 4524,90 lei, iar în total suma de 4924,90 (patru mii nouă sute douăzeci și patru,90) lei.

Se încasează de la *****în beneficiul SRL ”Repromed” cheltuieli de asistență juridică în sumă de 32 500 (treizeci și două mii cinci sute) lei.

În partea încasării restul prejudiciului moral, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Președinte ședință,
Judecător
Țurcanu Radu

Dosar nr. 2-12356/24
(nr. electronic: 2-24103733-12-2-16092024-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărîrii pronunțat public la 09 septembrie 2025.
Hotărîrea integrală întocmită la 03 octombrie 2025, în baza cererii de apel cu nr. 04/1-1.2-26861 din 10.09.2025 și respectiv nr. 6/1-18586 din 25.09.25

09 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Instanța compusă din:

Președintele ședinței,
Judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Bacalîm Ana

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului
*****,
SRL ”Repromed” Munteanu Victor, avocat
Reprezentantul pîrîtului
***** Soțchi Inna

În lipsa:

reclamantului *****,
pârâtului *****,

procedura de citare legală față de ultimii a fost respectată,

a examinat în sediul instanței de judecată, în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** și SRL ”Repromed” către *****privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii afirmaților, repararea prejudiciul moral și material cauzat,

a constatat:

La 16.09.2024 avocatul Munteau Victor în interesele reclamanților ***** și SC ”Repromed” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către pîrîtul *****prin care a solicitat obligarea pârâtului **********, la dezmințirea imediată conform textului dezmințirii supra a afirmațiilor postate pe data de 20 iulie 2024 pe rețeaua de socializare Facebook, care prin conținutul lor, lezează grav onoarea, demnitatea și reputația domnului **********și a spitalului Repromed, pe aceeași pagină a rețelei de socializare Facebook, pe care a fost făcută publicarea, sau prin intermediul unei platforme alternative, similare ca impact; repararea prejudiciului moral cauzat astfel, în cuantum de 50000 (cincizeci mii) lei MDL fiecărui co-reclamant; precum și încasarea taxei de timbru și a taxei de stat în valoare de 4 929,30 lei din contul pârâtului; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamanților a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le vor suporta în cadrul procesului, inclusiv cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea cererii sale a precizat că co-reclamantul, **********, este cetățean al Republicii Moldova, cu domiciliul la adresa indicată în en-tete, Profesor Universitar, Doctor în științe medicale, medic specializat în transplant hepatic și chirurgie reconstructivă a tractului digestiv, șef-interimar al catedrei de Chirurgie 2 a Universității de Stat de Medicină și Farmacie ”Nicolae Testemițanu”, Director al spitalului multidisciplinar ”Repromed”.

A mai specificat că și co-reclamantul Spitalul Mutidisciplinar ”Repromed” S.R.L., IDNO: 1005600054977, care este o societate comercială înregistrată în Republica Moldova, care în fapt, prestează servicii medicale de specialitate, inclusiv în domeniul chirurgiei tractului digestiv, intervențiile chirurgicale fiind efectuate inclusiv de Profesorul Universitar, Doctor **********, care este și co-reclamant.

Mai precizează că în anul 2023, la ”Repromed” s-a adresat pacienta **********, a.n. 21 mai 1995, pentru consultații medicale legate de obezitate. Investigațiile și pregătirea pentru intervenția chirurgicală a pacientei ********** s-au efectuat în anul 2024, perioada aprilie-mai, inclusiv investigații medicale în scopul reevaluării pacientei în ziua intervenției chirurgicale, atunci când rezultatele investigațiilor au fost în limitele normelor, iar careva contraindicații pentru tratamentul solicitat de pacientă nu au existat.

Astfel, pe data de 15 mai 2024, ********** i s-a realizat intervenția chirurgicală bariatrică, iar pacienta s-a externat în stare satisfăcătoare, cu prescripții medicale, inclusiv regim alimentar special.

Explică că pacienta a fost la pansamente până pe data de 1 iunie 2024, starea acesteia fiind satisfăcătoare, conformă volumului de intervenție, iar pe data de 18 iunie 2024 aceasta a fost supusă investigațiilor de laborator: ecografie abdominală și radioscopie bariată esofag-stomac, parte a controlului de rutină în cazul intervențiilor bariatrice, toate investigațiile fiind în normă, următoarea vizită medicală fiind prescrisă după 3 luni, cu continuarea regimului alimentar special.

Până pe data de 4 iulie 2024, pacienta nu s-a mai adresat pentru asistență medicală, dată la care din motive necunoscute, pacienta a fost adusă de rude la Spitalul ”Repromed” în stare gravă, cu scăderea vederii, răspundea la întrebări cu întârziere, cu semne clinice de intoxicație de origine neidentificată, fiind investigată – tomografie abdominală și cerebrală 3 fără patologii chirurgicale. Urmare a internării în Spitalul ”Repromed”, pacientei i-au fost efectuate un set complex de analize de laborator și anume creatinina, ureia, glucoza, INR, care erau majorate, iar protrombina scăzută. Consultația oftalmologului a detectat hemoragie retiniene peripapilare, edem papilar, iar potrivit fișei de înregistrare a pacientei, medicul de gardă a înregistrat mențiuni că ”din spusele mamei, starea pacientei s-a înrăutățit brusc și a fost găsită inconștientă și adusă la spitalul ”Repromed”, menționând adițional că anterior incidentului pacienta a fost la o piscină cu prietenele.

Urmare a acordării transferului la Spitalul Clinic Republican, starea pacientei era gravă, presupusă a fi determinată de intoxicația de origine neidentificată, cauza decesului nefiind comunicată Spitalului ”Repromed” sau doctorului **********.

În perioada imediat următoare, dar mai exact la 20 iulie 2024, ora 3:43, pe rețeaua de socializare Facebook, de pe profilul ********** a fost publicată postarea (1https://www.facebook.com/alex.*****.50/posts/p□id034MMYJYHaXfQQXnjQUWbc 98LNqLC2vfsVX4wFsCxHAgbWG9DXE5L wCg3WTLKAmmTFl).

Dat fiind faptul că din conținutul postării și din pozele anexate, sursa postării – fratele ********** – părea una credibilă, postarea respectivă a fost documentată în conformitate cu prevederile Articolului 7 privind executorii judecătorești).

Mai explică reclamanții că potrivit conținutului postării, decesul ********** ar fi survenit urmare a operației bariatrice la care a fost supusă în spitalul Repromed, doctorul **********și personalul spitalului Repromed fiind făcuți responsabili de neacordarea ajutorului pacientei, care a și dus la decesul acesteia.

Precizează că postarea respectivă a avut un impact mediatic enorm, fiind distribuită de numeroase persoane publice și preluată de surse media.

Mai concretizează că conținutul postării a fost formulat anume cu acuzații directe că decesul ********** ar fi survenit anume ca urmare a operației bariatrice efectuate de doctorul **********la spitalul ”Repromed”, iar personalul spitalului nu i-ar fi acordat asistență medicală calificată, ceea ce ar și dus la decesul **********.

Anume așa a fost perceput în spațiul public mesajul lui ********** și preluat în titlurile de știri anexate, cele invocate de sursa primară având credibilitate sporită, deoarece se prezuma că aceasta reprezintă prima sursă – fratele ********** – și care avea acces la documente, inclusiv la certificatul de deces cu indicarea cauzei decesului.

Dat fiind faptul că spitalul ”Repromed” era în posesia informațiilor despre operația bariatrică efectuată **********, starea, dinamica și evoluția post-operatorie a acesteia, precum și rezultatelor obiective ale investigațiilor efectuate după internarea acesteia din data de 4 iulie 2024, la 22 iulie 2024 spitalul „Repromed” a publicat un comunicat de presă pe pagina sa.

Dat fiind faptul că nu a urmat nici o reacție la comunicatul spitalului ”Repromed” din partea persoanei care a publicat pe pagina de Facebook din numele lui ********** informația despre pretinsele cauze ale decesului **********, dar în spațiul public continuau să fie distribuite știri în baza postării inițiale precum că decesul ********** ar fi survenit urmare a operației bariatrice efectuate de doctorul **********la spitalul ”Repromed”, la 9 august 2024, **********și ”Repromed” S.R.L. au expediat lui ********** o cerere prealabilă, pentru a se conforma rigorilor legii nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare.

În cererea prealabilă, lui ********** i s-a adus la cunoștință faptul că în postarea sa din data de 20 iulie 2024 acesta făcut afirmații false, defăimătoare, lipsite de substrat factologic suficient, inclusiv a adus acuzații cu caracter penal cu referire la persoana domnului **********, a clinicii ”Repromed” S.R.L. și a personalului acesteia, ceea ce le-au adus atingere onoarei, demnității și reputației profesionale, precum și au încălcat respectarea prezumției de nevinovăție.

Mai exact, lui ********** i s-a adus la cunoștință faptul că cele relatate în postarea publică din data de 20 iulie 2024 reprezintă niște afirmații faptice fără a avertiza publicul că acestea sunt subiective (cu o singură excepție, dar care nu face obiectul cererii prealabile și nici nu face referire că presupunerea ar avea legătură cu acțiunile care au dus la decesul pacientei).

Mai explică reclamanții că de asemenea, lui ********** i s-a adus la cunoștință faptul că acesta a neglijat principiul prezumției nevinovăției, garantat de art. 21 al Constituției Republicii Moldova, lansând acuzații directe despre comiterea unei infracțiuni de către personalul clinicii „Repromed” S.R.L. în legătură cu pretinsa neacordare sau acordare necalitativă a serviciilor medicale, care au dus la decesul persoanei.

Tot potrivit cererii prealabile s-a invocat faptul că răspândirea de către numitul ***** *****a informațiilor prin care ultimul afirmă că decesul pacientei ********** s-ar datora intervenției chirurgicale bariatrice și a ulterioarei incompetențe/neglijențe/lipsei de profesionalism din partea clinicii ”Repromed” S.R.L. și a personalului acesteia, ceea ce permitea lui **********și spitalului ”Repromed” să solicite autorului postării din data de 20 iulie 2024 dezmințirea informației și exprimarea scuzelor prin publicarea prin intermediul fie a aceleiași pagini Facebook pe care a fost postată publicația inițială, fie prin intermediul unei platforme de comunicare similare, a textelor enunțate.

Mai precizează reclamanții că în cererea prealabilă s-a mai menționat expres faptul că impactul mediatic al publicației a avut un efect negativ asupra onoarei, demnității și reputației profesionale a persoanelor vizate, dar și un impact financiar direct asupra clinicii „Repromed” S.R.L., deoarece multe persoane au luat în serios și ca adevăruri cele afirmate în postarea vizată.

Ulterior, pe data de 16 august 2024, prin intermediul poștei electronice **********, împreună cu avocata Inna Soțchi, au expediat răspuns la cererea prealabilă.

Din conținutul răspunsului, semnatarii au considerat că solicitările înaintate nu pot fi revendicate și le-au considerat neîntemeiate.

Astfel, în circumstanțele în care cererea prealabilă nu a fost satisfăcută pe niciunul din punctele enunțate de persoanele vizate în postarea lui ********** din 20 iulie 2024, coreclamanții **********și spitalul Repsomed S.R.L., a înaintat cerere de chemare în judecată.

Fac referire reclamanții la prevederile art. 14,16,1416,1422-1424 CC, art. 12, 15, 17, 18, 21, 24 și 29 al Legii nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, solicitând în final admitere acțiunii, să fie obligat pîrîtul *****să dezmintă informația publicată pe data de 20 iulie 2024 pe rețeaua de socializare Facebook conform textului dezmințirii cum urmează:

-”Prezint scuze domnului **********și clinicii ”Repromed” S.R.L. și personalului acesteia pentru afirmația „medici indiferenți și inumani”, deoarece aceasta este una falsă;

- ”Rectific mesajul că ”Și a murit din cauza că nu i-a fost acordat ajutorul medical corespunzător” este una greșită/falsă, fapt pentru care îmi exprim scuzele față de clinica ”Repromed” S.R.L. și personalul clinicii ”Repromed” S.R.L."

- "Rectific mesajul că "din cauza că echipa de la Spitalul ”Repromed” nu a vrut sau poate chiar nu au știut cum să o ajute, însă cu toate acestea nu ați depus mare efort să îi salvați viața" deoarece este unul defăimător (reprezintă informație falsă care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei), fapt pentru care îmi exprim scuzele față de clinica ”Repromed” S.R.L. și personalul clinicii ”Repromed” S.R.L."

- "Îmi exprim scuzele către domnul **********că am afirmat că acesta "m-a aburit" că motivul decesului ar fi "toxinele de tip necunoscut", că ********** ar fi ingerat ceva, că "i s-au făcut farmece", deoarece afirmațiile mele sunt denigratoare;

- "Îmi exprim scuzele publice față de domnul **********pentru afirmația "*****nu a vrut să recunoască ca greșeala le aparține" deoarece afirmația respectivă nu s-a bazat pe nici un substrat factologic suficient;

- "Îmi exprim scuzele față de domnul **********pentru că am afirmat că moartea ********** s-ar fi datorat greșelii arogante și nechibzuite a acestuia, deoarece afirmația este una falsă".

De asemenea coreclamanții au mai solicitat repararea prejudiciului moral cauzat, în cuantum de 50 000 lei MDL fiecărui co-reclamant; încasarea taxei de timbru și a taxei de stat în valoare de 4 929,30 lei din contul pârâtului; precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamanților a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le vor suporta în cadrul procesului, inclusiv cheltuielile de asistență juridică.

La data de 11.10.2024 avocata Inna Soțchi în interesele pârâtului *****a depus referință solicitând respingerea integrală a acțiunii coreclamanților **********și SC „Repromed” SRL, dar și compensarea din contul ultimilor în beneficiul lui ********** a cheltuielilor de asistență juridică în mărie de 10 000 lei.

În proces, reprezentantul coreclamanților **********și SC „Repromed” SRL, avocatul Munteanu Victor s-a prezentat și a susținut acțiunea în volum deplin, susținînd-o pe motivele de fapt și de drept invocate.

Avocat Inna Soțchi în interesele pârâtului *****, dar și pîrîtul *****în proces s-au prezentat solicitând respingerea acțiunii ca fiind una nefondată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților, examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, instanța ajunge la concluzia *de a admite parțial acțiunea civilă* înaintată de ***** și SRL „Repromed” către *****privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii afirmaților, repararea prejudiciul moral și material cauzat, ca fiind întemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit art. 6 din aceeași normă juridică, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În temeiul articolului 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Articolul 32 alin. (2) din Constituția RM statuează că, libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane.

Potrivit art. 16 Cod Civil al RM, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale, fiind în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoana are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

În corespundere cu prevederile art. 12 alin. (1) al Legii sus-enunțate, orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Conform art. 15 alin. (1) tot din Legea amintită, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informației și/sau persoanei juridice care a răspândit-o rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului cauzat. Iar cererea prealabilă se examinează în termen de 5 zile de către autorul informației și, după caz, de către persoana juridică ce a răspândit această informație. Potrivit alin. (5) al articolului respectiv, în cazul refuzului de a satisface, integral sau parțial, cererea prealabilă, persoana lezată poate depune cerere de chemare în judecată.

Cu privire la speța dedusă judecății, instanța revenind la circumstanțele examinate în prezenta cauză, a probelor anexate la dosar, a audierii martorilor în cadrul ședințelor de judecată, se constată cu certitudine faptul că pârâtul ********** a postat publicația pe rețeaua de socializare Facebook pe data de 20 iulie 2024.

Or, acest fapt a fost confirmat în ședința de judecată de însuși pârât, dar și documentat prin procesul-verbal privind constatarea faptului din data de 30 iulie 2024, întocmit de executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, anexat la cererea de chemare în judecată.

De asemenea, identificarea lui ********** în calitate de pârât se confirmă de faptul că acesta a răspuns cererii prealabile prin intermediul biroului de avocați Soțchi și Partenerii la data de 16 august 2024. Or, aceste probe confirmă faptul că informația a fost răspândită de pârât.

La caz instanța mai reține că, pentru examinarea corespunderii cu exigențele articolului 18 din legea privind libertatea de exprimare, pe parcursul examinări litigiului în cadrul procesului cu certitudine s-a demonstrat faptul că în postarea publicată de pârât sunt vizați atât doctorul **********, dar și spitalul ”Repromed”, cît și personalul medical al spitalului.

Instanța reține că, careva circumstanțe factologice sau descriptive, directe sau indirecte, la tratamentul administrat ********** de către personalul medical al Spitalului Clinic Republican urmare a transferului acesteia la 9 iulie 2024 la această instituție medicală în postarea lui ********** din 20 iulie 2024 nu se conțin.

Astfel, fără niciun echivoc, postarea viza nemijlocit - cu nume și identificare clară - pe doctorul **********, Spitalul Repromed și personalul medical al Spitalului ”Repromed”.

În ceea ce ține de fondul cauzei, instanța reiterează că la 20 iulie 2024 ********** a postat publicația pe rețeaua de socializare Facebook cu conținutul deja redat în partea descriptivă a prezentei hotărîri și anume, despre faptul că în aceeași zi rudele au înmormântat-o pe sora sa ********** - decesul acesteia nefiind un subiect de interes public - un subiect care ține de viața privată a lui **********, este transformat într-un subiect dramatic, senzațional, cu priză la public, despre evenimente, care nu au nici o legătură obiectivă și probată dintre intervenția chirurgicală de bariatrie, efectuată pacientei ********** de către doctorul **********la spitalul ”Repromed” la 15 mai 2024 și cauza decesului acesteia într-o altă instituție medicală - Spitalul Clinic Republican.

Din explicațiile avocatului reclamanților, dar și din datele medicale prezentate cît și din investigațiile în posesia personalului spitalului ”Repromed”, publicate sumar, fără a se încălca confidențialitatea datelor cu caracter medical decât în măsura necesară oferirii unei replici la postarea din data de 20 iulie 2024, s-a constatat că pacienta ********** a fost operată cu succes de medicii spitalului ”Repromed”, aceasta fiind supravegheată post-operator de medicii spitalului, efectuându-se toate investigațiile și procedurile necesare, nefiind constatate careva agravări ale stării sănătății post-operatorii.

Or, în cazul probatoriului suspus analizei, se atestă că personalul spitalului „Repromed” nu poate fi ținut responsabil pentru regimul alimentar și modul de viață al pacienților externați în urma intervențiilor chirurgicale efectuate.

Astf

Deci, în contextul lipsei faptelor obiective despre raportul de cauzalitate dintre decesul pacientei ********** și operația de bariatrie efectuată de **********în cadrul spitalului ”Repromed”, au fost înaintate mai multe cerințe în cererea prealabilă, care și face obiectul examinării cereri de chemare în judecată.

Instanța mai reține că din conținutul întregii postări se identifică clar faptul că sunt vizați direct de postare doctorul **********, spitalul ”Repromed” și personalul medical al spitalului ”Repromed”, ceea ce cu certitudine permit identificarea persoanelor vizate în informații.

Careva circumstanțe factologice sau descriptive, directe sau indirecte, la tratamentul administrat ********** de către personalul medical al Spitalului Clinic Republican urmare a transferului acesteia la 9 iulie 2024 la această instituție medicală în postarea lui ********** din 20 iulie 2024 nu se conțin.

Iar în acest sens, calificativul medicilor spitalului ”Repromed” ca fiind *”medici indiferenți și inumani"* în contextul general al postării lui ********** din 20 iulie 2024, fără a se face mențiunea despre opinia personală a autorului sau la vreo referire la un document, concluzie, sau oricare altă probă obiectivă, etc. din care ar rezulta concluzia dată, asta și reprezintă informații defăimătoare, care aduc atingere onoarei, reputației profesionale doctorului **********, spitalului ”Repromed” și personalului medical al acestuia.

Nici în afirmația precum că *"Sora mea, *****avea 29 de ani. Azi am petrecut-o pe ultimul drum. Și a murit din cauza că nu i-a fost acordat ajutorul medical corespunzător."*, careva circumstanțe factologice sau descriptive, directe sau indirecte, la tratamentul administrat ********** de către personalul medical al Spitalului Clinic Republican urmare a transferului acesteia la 9 iulie 2024 la această instituție medicală în postarea lui ********** din 20 iulie 2024, nu se conțin.

Or, prim modul de expunere, postarea viza nemijlocit - cu nume și identificare clară - pe doctorul **********, Spitalul ”Repromed” dar și personalul medical al Spitalului ”Repromed”.

În aceste circumstanțe, afirmațiile din citatul evidențiat reprezintă afirmații faptice fără un substrat factologic sau obiectiv suficient, prezentându-le publicului larg ca și un adevăr, deoarece în percepția publicului credibilitatea afirmațiilor poate fi întărită de faptul că acestea sunt făcute de o rudă a persoanei decedate, care se presupune că are sau a avut acces la documente constatatoare ale decesului.

Mai multdecît atît, afirmația respectivă nu a fost făcută cu mențiunea că ea este bazată pe concluziile medicilor și nici nu avertiza publicul că acestea sunt subiective.

În șirul ideilor dezvoltate, în contextual sus-expus, se constată că prin afirmația respectivă au fost lansate de către pîrît acuzații directe despre comiterea unei eventuale infracțiuni de către personalul spitalului ”Repromed” în legătură cu pretinsa neacordare sau acordare necalitativă a serviciilor medicale, care au dus la decesul persoanei.

Astfel, și afirmația precum că "*din cauza că echipa de la Spitalul ”Repromed” nu a vrut sau poate chiar nu au știut cum să o ajute, însă cu toate acestea nu ați depus mare efort să îi salvați viața*", reprezintă afirmații faptice fără un substrat factologic sau obiectiv suficient, prezentându-le publicului larg ca și un adevăr, deoarece în percepția publicului credibilitatea afirmațiilor poate fi întărită de faptul că acestea sunt făcute de o rudă a persoanei decedate, care se presupune că are sau a avut acces la documente constatatoare ale decesului.

Deci, și afirmația respectivă nu a fost făcută cu mențiunea că ea este bazată pe concluziile medicilor și nici nu avertiza publicul că acestea sunt subiective.

Mai mult, instanța constată că prin afirmația respectivă au fost lansate acuzații directe despre comiterea unei infracțiuni de către personalul spitalului ”Repromed” în legătură cu pretinsa neacordare sau acordare necalitativă a serviciilor medicale, care au dus la decesul persoanei.

De asemenea și afirmațiile precum că **********"*l-a aburit pe* ********** " că motivul decesului ar fi *"toxinele de tip necunoscut",* că ********** ar fi ingerat ceva, că *"i s-au făcut farmece"* în esența redării lor, reprezintă acuzații grave privind lipsa de profesionalism și cunoștințe în domeniul medical.

Iar expunerea publică de către autorul defăimării, implică afirmații false precum că **********, contrar eticii medicale, în mod intenționat l-a informat eronat referitor la cauzele problemelor medicale ale pacientei ********** după internarea sa în spitalul ”Repromed” la 4 iulie 2024.

Instanța mai constată că și afirmația precum că *"*****nu a vrut să recunoască ca greșeala le aparține, el dimpotrivă, a început strategia de atac și ne suna pe mine și pe*

mama şi ne certa şi ne învinovăţea ca noi nu ştim ce a făcut Valentina”, în contextul postării din care rezultă faptul că decesul ********** ar fi survenit ca urmare a intervenției chirurgicale efectuate de domnul **********și a pretinsei neacordări a ajutorului medical în cadrul spitalului ”Repromed” afirmația că *"*****nu a vrut să recunoască că greşeala le aparţine"* este una defăimătoare, care aduce atingere demnității, onoarei și reputației profesionale a domnului **********. Aceasta, deoarece se insinuează, fără nici o dovadă obiectivă sau substrat factologic suficient, că acesta ar fi trebuit să recunoască faptul că decesul ar fi survenit din cauza unei erori sau greșeli din partea spitalului ”Repromed” sau a personalului acesteia, implicit ca rezultat al intervenției chirurgicale de bariatrie, efectuate în mai 2024.

Sunt nefondate și afirmația precum că *"Dnule *****, moartea asta stupidă rămâne pe conştiinţa Dvs., greşeală aroganta şi nechibzuită",* în contextul cînd decesul ********** ar constitui urmarea directă a greșelilor doctorului **********constituie afirmații publice de malpraxis, fără a respecta prezumția de nevinovăție, aparent facîndu-se în scopul manipulării opiniei publice și cauzarea de daune reputației profesionale.

În contextul celor relatate, din postarea lui ********** nu se atestă niciun criteriu obiectiv pe ce s-au bazat concluziile acestuia că decesul surorii sale ar fi survenit urmare a intervenției chirurgicale de bariatrie, efectuată de doctorul **********la spitalul ”Repromed”, sau că decesul ********** s-ar fi datorat acordării asistenței medicale necalitative sau neacordării acesteia urmare a deciziei familiei, fără vreun motiv obiectiv sau medical, de a o interna pe ********** pe 4 iulie 2024 în spitalul ”Repromed”.

Astfel, postarea unei presupuneri, emoții, după cum s-a relatat în răspunsul la cererea prealabilă, nu face ca aceasta să-i dea unei presupuneri, cu atât mai mult unor acuzații absolut nefondate, și caracterul automat de interes public.

După cum s-a constatat în cadrul ședințelor de judecată, fiind audiați în calitate de martori, rudele **********, **********, **********, **********, ***** *****, care, fie au fost prezente în spitalul Repromed când aceasta era internată, fie au cunoscut indirect circumstanțele tratamentului acesteia, niciuna dintre aceste persoane nu aveau studii medicale care le-ar fi permis să dea o apreciere obiectivă acțiunilor doctorului **********sau medicilor spitalului ”Repromed”.

În astfel de circumstanțe, lipsa studiilor medicale nu poate constitui temei pentru a se lansa în presupuneri, dar mai ales să fie făcute afirmații denigratoare, defăimătoare, care atentează la onoarea și reputația profesională a co-reclamanților, deoarece acestea nu pot avea suport factologic suficient din motivul elementar al lipsei cunoștințelor în domeniul medical pentru a da apreciere unor astfel de circumstanțe.

Or, toate aceste persoane fiind audiate, fie că au expus doar ce le-a comunicat **********, fie au declarant evenimente și circumstanțe în care s-au aflat cu persoana decedată, ultima fiind internată la spitalul ”Repromed” și ulterior la spitalul Spitalul Clinic Republican.

Mai mult, fiind audiate în calitate de martori, toate rudele **********, inclusiv **********, au afirmat că nu au exprimat careva nemulțumiri personalului spitalului ”Repromed” cât ********** a fost internată din data de 4 iulie până la 9 iulie 2024, la fel

nu au fost depuse careva plângeri din partea rudelor pe îngrijirile acordate ********** la spitalul ”Repromed”.

În același context, martorii audiați în ședințele de judecată (cu excepția mamei defunctei), au exprimat pretenții doar față de medicii spitalului ”Repromed”, pe când s-a constatat că ********** s-a aflat internată în instituția dată în perioada 04-09 iulie 2024, apoi în Spitalul Clinic Republican din 09-16 iulie 2024, data survenirii decesului.

În aceste circumstanțe, ținând cont de lipsa cunoștințelor medicale a rudelor defunctei, dar și a lipsei oricăror date obiective, care ar demonstra raportul de cauzalitate al decesului ********** pe data de 16 iulie 2024 în Spitalul Clinic Republican și acordarea îngrijirilor medicale necorespunzătoare doar de medicii spitalului ”Repromed”, care au dus la decesul acesteia, afirmațiile făcute în postarea din 20 iulie 2024 nu s-au bazat pe un suport factologic suficient. Ba mai mult decât atât, mama defunctei **********, care a fost alături de ea cel mai mult timp și a fost martora nemijlocită a atitudinii medicilor spitalului ”Repromed”, a declarat în cadrul ședinței de judecată din 12 martie 2025 că *"La ambele spitale medicii au făcut tot ce au fost în putința lor să facă”.*

Tot la cazul dedus judecății, instanța mai reține că practica națională dar și internațională la acest capitol.

Or, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului (CtEDO), afirmațiile faptice sunt susceptibile de proba veritații.

Mai mult ca atât, termenii folosiți de pârât nu erau indispensabili pentru comunicarea mesajului său și relevă intenția acestuia de a-l denigra pe domnul **********și personalul spitalului ”Repromed”, gravitatea acestor acuzații fiind cu atât mai serioasă cu cât acestea sunt prezumate ca fiind adevărate de la una din rudele ********** și care se presupune că cunoștea cauzele decesului surorii sale, înscrise în certificatul de deces.

Astfel, în lipsa unei baze factologice, se poate aprecia că afirmațiile pârâtului au depășit doza de exagerare și provocare admise de art. 10 din Convenție.

În acest sens, instanța menționează concluziile Curții Europene pentru Drepturile Omului cu privire la principiile aplicabile în cauzele privind defăimarea.

Astfel, în cauza Petrenco c Moldovei, unde Curtea a statuat că, deși obiectul Articolului 8 constituie protecția persoanei împotriva unei imixtiuni arbitrare din partea autorităților publice, acesta nu doar obligă Statul să se abțină de la asemenea imixtiune.

Adițional acestui angajament primar, pot exista obligații pozitive inerente pentru respectarea eficiente a vieții private și de familie. Aceste obligații pot presupune adoptarea măsurilor desemnate să asigure respectul vieții private și de familie chiar în sfera relațiilor inter-personale (a se vedea Odievre c. Franței [GC], nr. 42326/98, § 40, ECHR 2003-111; și Dickson c. Regatului Unit [GC], nr. 44362/04, § 70, ECHR 2007-XIII).

Curtea mai consideră că prezenta cauză angajează obligațiile pozitive ale Statului generate în temeiul articolului 8 în vederea asigurării respectului eficient a vieții private a reclamantului, în special dreptul său la respectul reputației (a se vedea Petri na, citat supra, §§ 34 pînă la 35).

Astfel, principiile aplicabile sunt similare celor care apar în cauze ce implică obligațiile negative ale Statului: trebuie avut în vedere echilibrul echitabil care urmează a fi găsit între interesele concurente, în prezenta cauză, dreptul reclamantului la protecția reputației sale și dreptul ziarului și al lui S.N. la libera exprimare.

Înalta Curte a mai reiterat că libertatea de exprimare constituie una dintre bazele esențiale ale unei societăți democratice și că garanțiile acordate presei au o anumită importanță.

Deși nu trebuie să depășească anumite limite, în special respectul pentru reputația și drepturile altora, dreptul respectiv este totuși de a comunica - într-un mod conform cu obligațiile și responsabilitățile sale - informații și idei în privința tuturor problemelor de interes public.

Presa nu are doar ea sarcina de a comunica informații și idei, dar și publicul are dreptul de a le primi. Dacă ar fi altfel, presa nu și-ar putea îndeplini rolul său vital de „gardian public" (a se vedea, inter alia, Observer și Guardian c. Regatului Unit, 26 noiembrie 1991, § 59, Seriea A nr. 216; Bladet Tromsp și Stensaas c. Norvegiei [GC], nr. 21980/93, § 59, ECHR 1999-11; și Flux c. Moldovei (nr. 6), nr- 22824/04, § 24, 29 iulie 2008). Prin urmare, libertatea jurnaliștilor cuprinde posibilitatea recurgerii la un anumit grad de exagerare sau chiar la provocare (a se vedea Von Hannover c. Germaniei, nr. 59320/00, § 58, ECHR 2004-VI).

În această privință, din jurisprudența Curții rezultă că dreptul la libera exprimare este aplicabil nu doar informației sau ideilor care sunt recepționate favorabil sau considerate inofensive, ori cu indiferență, dar și celor care insultă, șochează sau dezorganizează Statul sau orice sector al populației.

Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și viziunii largi fără de care nu există „o societate democratică" (a se vedea, inter alia, Handyside c. Regatului Unit, 7 decembrie 1976, § 49, Seria A nr. 24; și Nilsen și Johnsen c. Norvegiei [GC], nr. 23118/93, § 43, ECHR 1999-VIII). Această libertate este susceptibilă excepțiilor stabilite în articolul 10 § 2, care trebuie, totuși, analizată cu strictețe. Necesitatea oricăror restricții trebuie stabilită în mod convingător (a se vedea, de exemplu, Lingens c. Austriei, 8 iulie 1986, § 41, Seria A nr. 103; Nilsen și Johnsen, citat supra, § 43; și Tammer c. Estoniei, nr. 41205/98, § 59, ECHR 2001-1).

Curtea a mai reiterat că alegerea mijloacelor prevăzute să asigure conformarea cu articolul 8 în sfera relațiilor dintre indivizi este, în principiu, o problemă care se încadrează în limita de apreciere a Statelor Contractante. în acest sens, există numeroase moduri de asigurare a „respectului pentru viața privată", iar natura obligațiilor Statului va depinde de aspectul specific al vieții private în discuție (a se vedea Odievre, citat supra, § 46). Suplimentar, sarcina Curții de a exercita supravegherea nu constă în a se substitui autoritățile naționale, ci de a revizui în ansamblu, deciziile pe care acestea le-au adoptat în contextul cauzei conform limitei lor de apreciere (a se vedea, mutatis mutandis, Tammer, citat supra, § 63).

Iar în cauzele în care Curtea urmează să echilibreze protecția vieții private și libertatea de exprimare, ea a menționat mereu contribuția adusă de articolele din presă în dezbaterile de un interes general (a se vedea, de exemplu, Tammer, citat supra, §§ 66 și

68; Von Hannover, citat supra, § 60; și Standard Verlags GmbH c. Austriei (nr. 2), nr. 21277/05 § 46, 4 iunie 2009).

În cauze privind dezbateri sau chestiuni de un interes public general, limita criticii acceptabile este mai mare în ceea ce privește politicienii sau alte persoane publice, decît vizavi de particulari: primii, spre deosebire de ultimii, și-au expus benevol acțiunile lor controlului public, din partea jurnaliștilor și a publicului larg și, prin urmare, trebuie să demonstreze un grad mai înalt de toleranță (a se vedea Petrina, citat supra, § 40).

În cele din urmă, Curtea a deosebit circumstanțele cauzei de judecățile de valoare, în timp ce existența faptelor poate fi demonstrată, adevărul judecăților de valoare nu poate fi probat.

Instanța mai ține a preciza că cerința probării adevărului unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși dreptul la liberă exprimare, care reprezintă o parte fundamentală a drepturilor garantate de articolul 10.

Și că clasificarea unei afirmații în calitate de circumstanță de fapt sau de judecată de valoare reprezintă o problemă care în primul rând ține de limita de apreciere a autorităților naționale, în special a instanțelor naționale.

Totuși, chiar dacă o afirmație constituie judecată de valoare, trebuie să existe o bază faptică suficientă care să o susțină, în absența căreia aceasta ar putea fi excesivă (a se vedea, de exemplu, Pedersen și Baadsgaard c. Danemarcii [GCj, nr. 49017/99, § 76, ECHR 2004-XI; Timpul Info-Magazin și Anghel c. Moldovei, nr. 42864/05, § 37, 27 noiembrie 2007; și Petrina, citată supra, §§ 40 - 41).

Curtea s-a expus că dreptul la protecția reputației este un drept protejat ie art. 8 din Convenție ca parte a dreptului la respectarea vieții private [Axei Springer AG împotriva Germaniei (MC), 2012, pct. 83; Chauvy și alții împotriva Franței, 2004, pct. 70; Feifer împotriva Austriei, 2007, pct. 35; Petrina împotriva României, 2008, pct. 28.

Iar pentru ca art. 8 să fie aplicabil, atacul asupra reputației unei persoane trebuie să atingă jn anumit nivel de gravitate și să aducă atingere exercitării de către o persoană a dreptului la respectarea vieții sale private [Axei Springer AG împotriva Germaniei (MC), 2012, pct. 83; 3edat împotriva Elveției (MC), 2016, pct. 72;]. Această cerință se referă atât la reputația socială, cât și la cea profesională [Denisov împotriva Ucrainei (MC), 2018, pct. 112]. Trebuie să existe, de asemenea, o legătură suficientă între reclamant și pretinsa atingere adusă asupra reputației (Putistin împotriva Ucrainei, 2013, pct. 40).

În ceea ce privește comentariile postate pe un blog de către terți, Curtea a subliniat că art. 8 impune statelor contractante obligația pozitivă de a asigura protecția eficientă a dreptului la respectarea reputației persoanelor aflate sub jurisdicția lor [Phill împotriva Suediei (dec.), 2017, pct. 28; a se vedea și Hoiness împotriva Norvegiei, 2019].

Deci, gravitatea lezării onoarei și demnității reclamanților rezultă și din faptul că afirmațiile au fost făcute de către una din rudele **********, dând credibilitate sporită mesajului său, iar postarea a fost pe larg preluată de instituții media și de persoane publice, având un impact prejudiciabil enorm asupra onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului, în situația în care postarea pârâtului nu s-a bazat pe absolut niciun substrat factologic.

Ba mai mult, în postare se conțin acuzații penale grave la adresa personalului spitalului ”Repromed”, încălcând grav prezumția nevinovăției persoanelor vizate în postare.

În final, instanța reieșind din jurisprudența Curții, reține că reputația persoanelor face parte din categoria drepturilor protejate de art. 8 CEDO și cade sub noțiunea de viață privată.

Astfel, în context, solicitările formulate în cererea de chemare în judecată de a prezenta scuze co-reclamanților pentru atingerea reputației acestora se înscrie în prevederile legii privind libertatea de exprimare.

Referitor, la cuantumul prejudiciului, cazului îi sunt imputabile și prevederile art. 1416 CC, în care legiuitorul a statuat că, instanța de judecată stabilește felul despăgubirii în funcție de circumstanțe. Ea va lua hotărâre diferită de cererea păgubitului numai din motive întemeiate. Instanța de judecată va stabili cuantumul reparației prin echivalent bănesc în funcție de întinderea prejudiciului de la data pronunțării hotărârii. Persoana vătămată poate cere despăgubiri suplimentare pentru prejudiciul care a apărut după pronunțarea acestei hotărâri. Repararea prejudiciului prin echivalent bănesc se face prin încasarea unei sume globale în folosul persoanei vătămate sau prin stabilirea unei redevențe. în cazul în care se stabilește o redevență, debitorul poate fi obligat la depunerea unei garanții.

În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. A se vedea în acest sens și prevederile art. 1422 CC.

Iar conform art. 1423 CC, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În temeiul art. 7 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

Iar art. 29 al Legii amintite statuează că, instanța de judecată va acorda o compensație de natură să aducă satisfacție persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanța de judecată va lua în considerație caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate reclamantului, caracterul informației răspândite, gradul de răspândire a informației, personalitatea reclamantului, reputația pârâtului, gradul de vinovăție a pârâtului, consecințele răspândirii informației defăimătoare, starea materială a reclamantului și cea a pârâtului , publicarea rectificării, dezmințirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată și alte circumstanțe importante pentru examinarea cauzei.

Totodată, conform pct. 36 al Hot. Plenului CSJ cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare, un element care urmează a fi luat în calcul este gradul de răspândire a informației. Astfel, cu cât este mai mare, cu atât este prezumția că reputația profesională și onoarea persoanei au fost afectate mai tare.

Conform pct. 4 lit. d) al Hot. Plenului CSJ cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, după criteriul domeniului personalității umane încălcate, prejudiciile delictuale includ și prejudiciile cauzate persoanelor juridice (afirmații făcute în presă și pe altă cale care se consideră neadevărate etc. Iar prin prejudicii aduse onoarei, cinstei, demnității, prestigiului sau reputației profesionale a unei persoane se înțeleg prejudiciile produse prin insulte, calomnii, defăimări, aprecieri nefavorabile, inclusiv cele privind reputația și probitatea profesională, apartenența la un grup etnic socialmente mai defavorizat sau la o anumită minoritate sexuală.

Totodată, potrivit pct. 7 al Hot. Plenului CSJ cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, în cadrul răspunderii delictuale, prejudiciul moral poate fi reparat și în lipsa vinovăției, faptei ilicite în următoarele cazuri expres prevăzute de lege: - a fost cauzat în legătură cu lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

Iar pct. 20 al aceleiași Hotărîri mai prevede că, cererea de reparare a prejudiciului moral în litigiile privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale se înaintează direct în instanța de judecată.

Astfel, ținând cont de împrejurările sus-expuse, odată ce norma de drept enunțată reglementează expres dreptul la dauna morală al persoanei prejudiciate în cazul defăimării, instanța ajunge la ferma concluzie că pârâtul ********** urmează a fi obligat la plata despăgubirilor morale de către co-reclamanți. Iar la aprecierea acestor probe, instanța urmează să ia în calcul caracterul informației răspândite și cât de ofensatoare este aceasta.

În context, informația publicată de ********** cu privire la acuzațiile aduse doctorului **********, dar și spitalului ”Repromed” precum și medicilor acestuia, acuzându-i de neglijență, malpraxis, atitudine nepăsătoare, care au dus la decesul **********, cu siguranță aduc atingere gravă imaginii și reputației profesionale ale co-pârâților, având un impact negativ semnificativ prin afirmații fără substrat factologic suficient, dar și afirmații defăimătoare.

La apreciere a cuantumului cauzat, instanța va ține cont și de precedentele practicii Curții europene a drepturilor omului în cauze similare prejudiciul moral acordat fiind estimate la aproximativ de 5000 euro (a se vedea Petrina c. României sau Pfeifer c Austriei).

Astfel, co-reclamanții au indicat în cererea prealabilă și solicită repararea prejudiciului moral prin plata despăgubirilor morale în sumă de 50000 lei moldovenești fiecare.

Întrucît despăgubirea trebuie să aibă efect compensatoriu și să evite transformarea sa într-un beneficiu, instanța va admite doar parțial acest capăt de pretenție și va încasa

suma de 30 000 lei pentru fiecare co-reclamant, considerînd-o drept satisfacție efectivă pentru denigrare, știrbirea reputației profesionale a doctorului **********și a medicilor spitalului ”Repromed”, și a inducerii în eroare a societății cu privire la cauzele decesului surorii sale.

De asemenea, compensarea prejudiciului moral v-a avea menirea unui efect disuasiv pentru alte persoane, care, în goana după senzații sau de a căuta vinovați fără un just temei, se aruncă în afirmații false, denigratoare și defăimătoare.

Având în vedere că conform art. 240 alin. (1), (3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, instanța judecătorească va adopta hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, în sensul prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 90 lit. i) și l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de asistență juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanță şi de participanții la proces.

În altă ordine de idei, se notează că în baza prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 96 alin. (1) și (1)[1] Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Judecătorul consideră că solicitările formulate vis-a-vis de încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu acordarea serviciilor de asistență juridică la examinarea prezentei cauze, acestea sunt întemeiate, au fost reale, necesare şi rezonabile.

În această ordine de idei, instanța invocă jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care fiind confruntată cu soluționarea cauzelor contra Moldovei, a rambursat părților cheltuielile pentru asistență juridică, notând caracterul real, necesar şi rezonabil al sumelor solicitate prin raportare la complexitatea cauzei şi aportul considerabil al avocaților.

Astfel, în partea ce ține de cheltuielile de judecată, acestea au constituit taxa de stat și taxa de timbru, achitate de ambii co-reclamanți în mărime de 4929,3 lei, sumă care urmează a fi încasată de la pîrît în beneficiul coreclamanților.

Cît privește asistența juridică prestată de avocatul Munteanu Victor, pe tot parcursul derulării procesului (septembrie 2024-seprembrie 2025), un an cauza aflîndu-se pendinte, pe motiv de tergiversare din partea pârâtului și apărătorului său), instanța reține la caz, că

cheltuielile de asistență juridică suportate în legătură cu prezenta cauză se ridică la suma de 32500 lei, achitați în conformitate cu contractul de asistență juridică nr. 2/29.07.2024, încheiat între Cabinetul Avocatului Victor Munteanu și ”Repromed” S.R.L. și se compun din: 5000 lei pentru întocmirea cererii prealabile; 5000 lei pentru întocmirea cererii de chemare în judecată; 15 ședințe de judecată la tariful de 1500 lei/ora, în total 32 500 lei. Iar sumele cheltuielilor de asistență juridică sunt probate prin copiile rapoartelor financiare și extrasele din contul bancar al CA Victor Munteanu.

Concluzionând cele expuse, în temeiul prevederilor art. 14,16,1416,1422-1424 CC, art. 12, 15, 17, 18, 21, 24 și 29 al Legii nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. art. 85, 94, 96, 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea lui ***** și SRL ”Repromed” către *****privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii afirmaților, repararea prejudiciul moral și material cauzat.

Se obligă *****să dezmintă informația publicată pe data de 20 iulie 2024 pe rețeaua de socializare Facebook conform textului dezmințirii cum urmează:

”Prezint scuze domnului **********și clinicii ”Repromed” S.R.L. și personalului acesteia pentru afirmația „medici indiferenți și inumani", deoarece aceasta este una falsă;

- "Rectific mesajul că "Și a murit din cauza că nu i-a fost acordat ajutorul medical corespunzător" este una greșită/falsă, fapt pentru care îmi exprim scuzele față de clinica ”Repromed” S.R.L. și personalul clinicii ”Repromed” S.R.L."

- "Rectific mesajul că "din cauza că echipa de la Spitalul ”Repromed” nu a vrut sau poate chiar nu au știut cum să o ajute, însă cu toate acestea nu ați depus mare efort să îi salvați viața" deoarece este unul defăimător (reprezintă informație falsă care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei), fapt pentru care îmi exprim scuzele față de clinica ”Repromed” S.R.L. și personalul clinicii ”Repromed” S.R.L."

- "Îmi exprim scuzele către domnul **********că am afirmat că acesta "m- a aburit" că motivul decesului ar fi "toxinele de tip necunoscut", că ********** ar fi ingerat ceva, că "i s-au făcut farmece", deoarece afirmațiile mele sunt denigratoare;

- "Îmi exprim scuzele publice față de domnul **********pentru afirmația "*****nu a vrut să recunoască ca greșeala le aparține" deoarece afirmația respectivă nu s-a bazat pe nici un substrat factologic suficient;

- "Îmi exprim scuzele față de domnul **********pentru că am afirmat că moartea ********** s-ar fi datorat greșelii arogante și nechibzuite a acestuia, deoarece afirmația este una falsă".

Se încasează de la *****în beneficiul lui ***** și SRL ”Repromed” prejudiciul moral cauzat în cuantum de 30 000 (treizeci mii) lei MDL, pentru fiecare co-reclamant.

Se încasează de la *****în beneficiul SRL ”Repromed” taxa de timbru în cuantum de 400 lei și taxa de stat în sumă de 4524,90 lei, iar în total suma de 4924,90 (patru mii nouă sute douăzeci și patru,90) lei.

Se încasează de la *****în beneficiul SRL ”Repromed” cheltuieli de asistență juridică în sumă de 32 500 (treizeci și două mii cinci sute) lei.

În partea încasării restul prejudiciului moral, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Președinte ședință,
Judecător
Țurcanu Radu